

Meerkoet

foto: Emilde Haas - Haarlem

Vogels van het vrije veld

nr. 1 Fulica atra
MEERKOET
 coot
 gedeeltelijk trekvogel 38cm.

Om aan die onbekendheid een einde te maken, dus de hand in eigen boezem te steken, is de Stichting Comité voor de Zomerpostzegels er toe overgegaan, in overleg met de Stichting Kritisch Faunabeheer,

deze eerste serie 'Vogels van het vrije veld' uit te geven. Opgenomen zijn in deze serie Meerkoet, Watersnip, Slobeend, Poelsnip, Houtsnip, Bokje, Goudplevier en Kleine Rietgans. De heer Piers Hayman, wonende op het landgoed Caprera in Bloemendaal heeft uit zijn werk 8 aquarellen beschikbaar gesteld en ondergetekende voegde er een tekst bij, waaruit moge blijken wat het betekent voor genoemde vogels in ons land winterkwartier te zoeken.

Tegelijk met de Zomerpostzegels trachten de UVV-vrouwen de kaarten te verkopen. Wij hopen op die manier dat er meer bekendheid komt over hetgeen er, ook in ons land, met de vogels aan de hand is. Een set kaarten van 8 stuks met 8 enveloppen kost vier gulden; zoals bekend wordt de opbrengst door genoemd Comité bestemd voor charitatieve doeleinden.

P. van Zalinge, bioloog

EEN FASCINERENDE PUZZLE

door

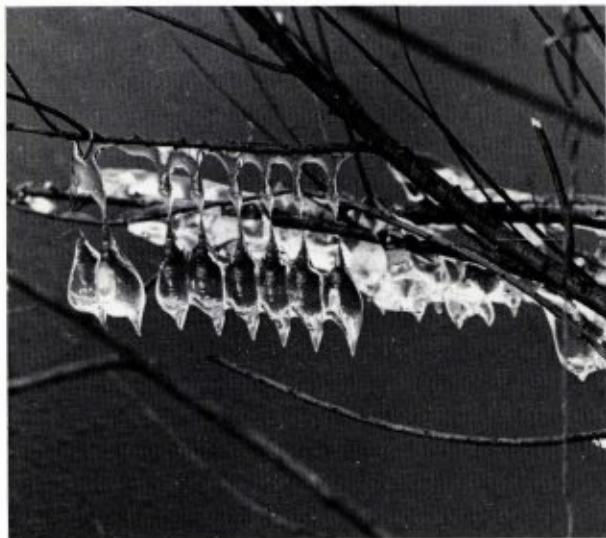
Th. van Meerwijk

Hiermede wil ik alsnog reageren op de foto in het Maandblad, Jrg. 67, No. 2. Helaas ontbreken mij enige gegevens als bijv. de weersomstandigheden ter plaatse, de afstand van de horizontale takken tot het water.

Kennelijk is het water dalende geweest en wel eerst langzaam, met wat golfslag, later sneller.

Tevens kan door de overheersende windrichting de hoofdtak, waaraan de beide horizontale takken bevestigd zijn, bewegingen van links naar rechts hebben gemaakt of van voren naar achteren.

Het lijkt erop dat de aanhechting van de "ijsblaadjes" aan restanten van dode wortelaanzetten is gebeurd (Salicaceae doen dit gemakkelijk).

Dat de onderste horizontale tak geen ijsaanhangsels vertoont tenzij aan de rechter(top)zijde kan verband houden met later opgetreden snellere daling van de waterspiegel, temeer daar de onderzijden van deze laatste "pegels" op gelijke hoogte komen met de linkse van de bovenste tak.

Mijn conclusie: de oorzaak van dit fenomeen moeten wij zoeken in het druipende water van de regelmatig ondergedompelde tak (door golfslag en/of wind) tijdens langzaam dalend waterniveau en tegelijk matige vorst c.q. koude wind. Later sneller dalend water c.q. minder koude wind.

Het lijkt mij dat men de snelheid van de niveaudaling kan aflezen uit de overeenkomst in structuur in horizontale richting.

Noot van de fotograaf: Het is wel zeker dat een deel van het water dat tot deze flesvormige ijspegels bevroor afkomstig is van een dikke sneeuwlaag, die op de takken heeft gelegen en daar gesmolten is.

In het natuurhistorisch museum te maastricht zullen van 19 mei tot en met 30 augustus 1978 tekeningen en aquarellen van

KARIN DENEER EN CHARLES HAJENIUS

worden tentoongesteld

Twee jonge kunstenaars uit Echt, met de natuur begaan, stellen hun werk ten toon in de kapel van het museum. Aquarellen en tekeningen zijn een uiting van hun interesse in de natuur. Bij Karin Deneer is er vooral aandacht voor groei en ontwikkeling, zowel van planten als van de mens, én mengvormen hiervan. Zij laat dit meestal zien in zogenaamde cirkelgangen. Het werk van Charles Hajenius bestaat voornamelijk uit tekeningen van in de natuur verzamelde voorwerpen en een aantal mikroskopische studies hiervan.

De bron van het werk is de natuur zèlf. Daarnaast is een gedeelte van deze bron, objecten uit de natuur, tentoongesteld.

Dat deze expositie in het Natuurhistorisch Museum gehouden wordt, is géén toevaligheid, maar een logisch gevolg van het contact dat de kunstenaars hadden en nog hebben met dit museum. Vooral tijdens hun studie aan de Jan van Eyckacademie te Maastricht in de periode 1973-1976 hebben zij veel gewerkt met kollekties van het Natuurhistorisch Museum.